Şube Müdürüne Elden Döviz

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Bölge Adliye Mahkemesi İstanbul BAM 12. Hukuk Dairesi	06.07.2026	Kaldırma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2023/1318	2026/1276	TBK 66, TBK 74, TBK 386, TBK 570, TTK 18/2, HMK 353/1-b-2

ÖZET

Değer kazanacağı vaadiyle dolara çevrilmek üzere şube müdürüne elden verilen Irak dinarı iade edilmedi. Daire, bankayı adam çalıştıran olarak sorumlu tuttu; parayı hesap açtırmadan sistem dışında teslim eden davacıya %30 kusur vererek 735 milyon dinara hükmetti.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/banka-sube-mudurune-elden-doviz-muterafik-kusur-bam-2026-1276/ →

Karar metni

Adalet Bakanlığı Bedesten sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

T.C.

İSTANBUL

BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ

12. HUKUK DAİRESİ

DOSYA NO: 2023/1318

KARAR NO : 2026/1276

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A

İ S T İ N A F K A R A R I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ: İSTANBUL 5. ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ

TARİHİ: 23/03/2023

NUMARASI : 2019/489 Esas - 2023/230 Karar

DAVA: Alacak

DAVA TARİHİ: 31/07/2019

İSTİNAF KARAR TARİHİ: 06/07/2026

Davanın reddine ilişkin kararın davacı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine düzenlenen rapor ve dosya kapsamı incelenip gereği görüşülüp düşünüldü;

DAVA: Davacı vekili; müvekkilinin 13.05.2015 tarihinde davalı bankanın ... şubesinde, şube müdürü olan ...'ya 1.050.000.000-Irak Dinarını ABD Dolarına çevirtmek için teslim ettiğini, şube müdürünün de müvekkiline banka kaşesini içerir alındı belgesi düzenleyerek verdiğini, banka müdürü bu parayı bankada teslim alıp müvekkiline Dolara çevirtip ödeme yapacağını belirtmiş ise de parayı mal edindiğini, ... hakkında açılan davada ... Ağır Ceza Mahkemesinin ... esas sayılı dosyasında mahkumiyet kararı verildiğini, Yargıtay'ın yerleşik içtihatlarına göre banka yöneticilerinin banka adına yaptıkları iş ve işlemlerden bir güven kurumu olarak bankanın kendisinin de kusursuz sorumlu olduğunu, banka müdürünün suçu sabit olursa kanun ve Yargıtay içtihatlarına göre bankanın da bundan sorumlu olduğunu, banka çalışanının verdiği ihmali zarardan dahi sorumlu olduğuna göre, kasti verilen zarardan evleviyetle sorumlu olacağını, müvekkilinin parasını bankaya teslim ettiğini, çünkü banka müdürü bankanın şubedeki en üst temsilcisi olup, şahıs banka müdürü olmasaydı müvekkilinin ona para vermesinin söz konusu olmayacağını, banka müdürünün bankadaki makam odasında alınan parayı ve ABD Doları karşılığını bankanın kaşesini de vurup imzalayarak müvekkiline teslim ettiğini, bu nedenlerle bankanın da söz konusu olayda doğrudan sorumlu olduğunu belirterek, 1.050.000.000 Irak Dinarı'nın 13.05.2015 tarihinden itibaren işlemiş yasal faizi ile birlikte fiili ödeme tarihindeki TCMB döviz satış kuru esas alınarak davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

CEVAP: Davalı vekili; dava konusu iddiaların müvekkili banka ile hiçbir ilgisi olmadığını, iddiaların davacı ile yabancı uyruklu ve Türk vatandaşı dava dışı üçüncü kişilerin kendi aralarındaki işlem ve ihtilaflarla ilgili olduğunu, davacı ile müvekkili arasında bir hukuki ilişki bulunmadığını, dövizin hiç bir zaman müvekkiline verilmediğini ya da bir hesaba yatırılmadığını, zaten bu tür bir işlem yapılmasının mümkün olmadığını, zira müvekkilinin Irak Dinarı para biriminden bankacılık işlemi yapmadığını, dolayısıyla müvekkilinin davacıdan herhangi bir nedenle Irak Dinarı almadığını, bu nedenle davanın pasif husumet yokluğu nedeniyle reddi gerektiğini, dava konusu edilen paranın davacıya ait olmayıp Iraklı iş adamlarına ait olduğunun ceza dosyasında alınan ifadelerden ve verilen karardan anlaşıldığını, bu nedenle davacının aktif husumeti bulunmadığını, dava konusu iddiaların müvekkili ile bir ilgisi bulunmadığını, iddiaların davacı ile dava dışı kişilerin kendi aralarındaki işlem ve ihtilaflarla ilgili olduğunu, müvekkilinin dava konusu iddiaların gerçekleştiği tarih itibarıyla Irak Dinarı ile ilgili herhangi bir bankacılık işlemi yapmadığını, ayrıca davacının müvekkili banka kayıtlarında herhangi bir hesabı bulunmadığını, müvekkili banka yetkili birimlerince yapılan incelemelerde, davacı tarafından müvekkili bankaya ya da bankadaki herhangi bir hesaba davacının iddia ettiği 1.050.000.000 Irak Dinarı ya da başkaca bir para yatırıldığı veya verildiğine dair hiçbir belge ya da kayıt bulunmadığını, nitekim ceza dosyası kapsamında para alışverişinin dava dışı kişiler tarafından müvekkili banka şubesinde değil, çay bahçesi ve alışveriş

merkezinde gerçekleştiğinin tespit edildiğini, dava dışı ... tarafından gerçekleştirilen işlemler zimmet suçunu oluşturmadığının ve bu kişinin zimmet suçundan ceza almadığını, ceza yargılaması sonucunda olaya müvekkilinin dahlinin bulunmadığının tespit edildiğini ve müvekkili bankaya kusur izafe edilmediğini, döviz alım satımı yapılabilmesi için müşteriye hesap açılması ve hesap cüzdanı verilmesi gerektiğini, oysa davacıya verilmiş bu tür bir evrak bulunmadığını, müvekkili bakımından TBK'nın 66. maddesindeki adam çalıştıranın sorumluluğu hükümlerinin uygulanmasının mümkün olmadığını, dava dışı ... isimli eski banka çalışanı tarafından yapıldığı iddia edilen döviz teslim alma ve teslim etme işlemlerinin, müvekkili banka tarafından bu çalışana verilmiş bir iş ya da görevle hiç bir ilgisi bulunmadığını, kabul anlamına gelmemek üzere, iddia edilen işlemlerle ilgili bir zarar oluştuğu varsayılsa dahi, davacının bir zarara uğramadığını, dolayısıyla müvekkili banka nezdinde istihdam edilen bir personelin, kendisine verilen iş ve görevlerle hiçbir ilgisi olmayan ve işyeri haricinde gerçekleştirdiği işlemler sebebiyle, müvekkili bankaya kusur izafesinin mümkün olmadığını belirterek, davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

İLK DERECE MAHKEME KARARI: Mahkemece; 6098 sayılı TBK'nın 74. maddesi hükmü gereğince, hukuk hakiminin kesinleşen ceza mahkemesi kararındaki maddi olgu ile bağlı olduğu, somut olaya ilişkin olarak kesinleşen mahkumiyet hükmünün gerekçesi de değerlendirildiğinde, olay tarihinde davalı bankanın müdürü olarak görev yapan ... ile davacının yaptıkları görüşme sonucu banka müdürüne teslim edilecek olan Irak Dinarının Dolara çevrilmesi konusunda anlaştıkları, davacının önce 248.870.000 Irak Dinarını davalı bankanın müdürüne görev yaptığı bankadaki odasında çanta içerisinde teslim ettiği, davalının banka müdürü olarak görev yapan ...'nın ise Dolar bulmak bahanesiyle davacıyı bir süre oyaladığı, daha sonra Dolara çevirme işlemi yapabilmek için 1 milyar Dinar gerektiğini söyleyerek davacıdan 13/07/2015 tarihinde 1.050.000.000 Irak Dinarını yine banka şubesinde teslim aldığı, bunun karşılığında davacıya bir alındı belgesi verdiği, davacıya 50.000 Amerikan Doları parayı verip kalan Dinar karşılığı parayı ise vermediği, banka müdürünün konvertibl olmayan Irak Dinarını Amerikan Dolarına çevirmek için davacı ile anlaştığı, bu işlem için davalının banka müdürünün kendi beyanına göre komisyon almayı düşündüğü, banka müdürünün yaptığı bu işlemlerin bankadaki görevi gereği olmayıp davacı ile aralarındaki anlaşma gereği yapacağı, yine davacının ceza yargılamasında 12/09/2017 tarihinde alınan beyanlarındaki ".. Bankanın resmi olarak bu işi yaptığını ancak hesap açmadıklarını ve sadece ... Şubesi'nin bu işle görevli olduğunu, hesap açılmadığını, sadece elden Dinar alıp Dolara çevirdiklerini söyledi .. Türkiye'deki bütün bankalarda Irak Dinarı hesabı açılmamaktadır. Sadece bankalarda kasalara bu paralar konulabilmektedir" ifadeleri ile, davalı bankanın resmi olarak Irak Dinarını kabul etmediğini bildiğinin anlaşıldığı, somut olayda davacı ile davalı banka arasında bankacılık faaliyetinden kaynaklı bir hukuki ilişkinin mevcut olmadığı, nitekim paranın alındığına dair düzenlenen ve yalnızca dava dışı banka müdürünün kaşesi ile imzasının bulunduğu adi yazılı belgenin de bankacılık teamüllerine uygun olmayan bir şekilde düzenlendiği, adam çalıştıranın sorumluluğu bakımından da dava dışı ...'nın eylemlerini davalı bankanın müdürü sıfatıyla ve bankayı temsilen gerçekleştirmediği, davalı bankanın adam çalıştıranın sorumluluğundan bahsedilemeyeceği gerekçesiyle, davanın reddine karar verilmiştir.

İSTİNAF NEDENLERİ: Davacı vekili; mahkemeye olaya ilişkin işlemlere tanık olan kişileri tanık listesi ile sunmalarına rağmen, mahkemece tanıkların dinlenilip dinlenilmemesi hususunda olumlu veya olumsuz bir karar verilmemiş olmasının adil yargılama ilkesine ve hukuki dinlenilme hakkına aykırı olduğunu, mahkemece müvekkili lehine olan bilirkişi raporunun dikkate alınmadığını, Yargıtay'ın yerleşik içtihatlarına göre banka yöneticilerinin banka adına yaptıkları iş ve işlemlerden bir güven kurumu olarak bankanın kendisinin de kusursuz sorumlu olduğunu, müvekkilinin verdiği ifade ve beyanlarda, banka müdürünün Irak Dinarının değerinin çok yükseleceğini, Irak Dinarının Merkez Bankası için yatırım amaçlı toplanacağını, bu işlemlerin gizlice yapılmakta olduğunu ve ... bankasının tek yetkili şubesinin ... şubesi olduğunu, bu işlemlerin banka güvencesinde olduğunu söylediğini ifade ettiğini, müvekkilinin parayı bankaya yatırdığını sandığını, dava konusu paranın bankada banka müdürü tarafından banka müdürü sıfatıyla ve banka adına teslim alındığını, müdürün karşılığında banka kaşesi ile parayı teslim aldığına dair evrak verdiğini, banka müdürünün tüm aşamalarda banka adına hareket ediyormuş gibi davrandığını, müvekkilinin aksini bilmesinin mümkün olmadığını, banka şube müdürü olarak görev yapan dava dışı ...'nın, davalı bankanın hem çalışanı hem de şube müdürü olarak temsil yetkisine sahip ticari temsilcisi olduğunu, ...'nın müdürü olduğu banka şubesinde, davalı bankanın ticaret ünvanını kullanarak (kaşesini basarak) davacıdan Irak Dinarı teslim aldığını, davacının durumun koşullarına göre dava dışı ...'nın şube müdürü olarak davalı bankayı temsil yetkisine sahip bir temsilci olarak kabul edip işlem yapmasında, davacıya yüklenecek ve davalı bankayı sorumluluktan kurtaracak bir kusur bulunmadığını, bu durumda davalı bankanın şube müdürü olarak sınırlı temsil yetkisine sahip olan ...'nın teslim aldığı Irak Dinarının iade edilmeyen kısmından davalı bankanın doğrudan sorumlu olacağını, adam çalıştıranın sorumluluğu hükümleri gereğince de dava dışı ...'nın davalı bankanın çalışanı olarak davacıya vermiş olduğu zarardan davalının sorumlu olduğunu, ortada bir zarar bulunduğunun ceza yargılaması sonucu kesinleştiğini, zarar ile davalı bankanın istihdam ettiği dava dışı ...'nın eylemi arasında nedensellik bağının da bulunduğunu, müvekkilinin banka şube müdürünün kendi çalıştığı bankanın Irak Dinarı hususunda özel yetkili olduğuna dair beyanı, parayı bankanın şubesinde teslim alması ve banka adına teslim belgesi düzenlemesi nedeniyle parayı bankaya yatırdığını sandığını, parayı müdüre değil bankaya teslim ettiğini, bankanın dolandırıcı bir şahsı şube müdürlüğü görevine atamasının bankanın ağır kusuru olduğunu belirterek, kararın kaldırılarak davanın kabulüne karar verilmesini talep etmiştir.

GEREKÇE: Dava, davalı banka şube müdürüne döviz alımı için verilen ve iade edilmeyen paranın davalı bankadan tahsili istemine ilişkindir.

Bankalar, özel yasa ile kurulan ve kendilerine alanlarında çeşitli imtiyazlar tanınan, topladıkları mevduatı ve katılım fonlarını sahteciliklere karşı özenle korumak zorunda olan kuruluşlardır. Bankalar sahip oldukları bu vasıfları sebebiyle bankacılık işlemlerinin güvenilen tarafı konumundadırlar. Bu durum, bankaların bir güven kurumu olarak kabul edilmesini ve bankanın sorumluluğunun özel güven sebebiyle ağırlaştırılmasını gerektirir. Bu nedenle bankalar, ağırlaştırılmış sorumluluğun bir gereği olarak objektif özen yükümlülüğü altında bulunmakta olup, buna karşılık hafif kusurlarından dahi sorumludurlar. Ayrıca bu sorumluluğu kaldırmaya yönelik sözleşmeler de geçerli değildir. Aynı zamanda tacir olan bankaların, 6102 sayılı TTK'nın 18/2. maddesi gereğince bütün faaliyetlerinde basiretli iş adamı gibi hareket etmesi zorunludur. Nitekim

bankaların, tacir olarak bütün işlemlerinde basiretli davranma yükümlülüğü herhangi bir tacirden farklıdır. Bu sebeple bankalardan beklenen basiret ölçüsü ve özen yükümlüğü şüphesiz daha ağırdır. Özellikle birer güven kurumu olan bankalar, kendilerine yatırılan paraları mudilere istendiğinde veya belli bir vadede ayni veya misli olarak iade etmekle yükümlüdür. Bu tanımlamaya göre mevduat, ödünç ile usulsüz tevdi sözleşmelerinin niteliklerini taşıyan kendine özgü bir sözleşmedir. TBK'nın 386. (818 sayılı BK 306) maddesi uyarınca, ödünç alan akdin sonunda ödünç verilen parayı eğer kararlaştırılmışsa faizi ile iadeye mecburdur. TBK'nın 570. maddesi uyarınca da usulsuz tevdide paranın yarar ve hasarı mutlak şekilde saklayana geçtiği için, saklayan bu parayı kendi yararına kullanabilir. Bu açıdan değerlendirildiğinde, usulsüz işlemle çekilen paralar aslında doğrudan doğruya bankanın zararı niteliğinde olup, mevduat sahibinin bankaya karşı alacağı aynen devam etmektedir. Usulsüz işlemlerin gerçekleşmesinde, ispatlandığı takdirde mevduat sahibinin kusurundan söz edilebilir ve banka bu kusur oranı üzerinden hesap sahibinin alacağından mahsup talebinde bulunabilir. Davacının zararın meydana gelmesinde kusurunun bulunduğunu ispat yükü, davalı bankadadır.

Ayrıca bankalar, adam çalıştıran sıfatı ile de sorumludur. Adam çalıştıranın sorumluluğu 6098 sayılı TBK'nın 66. maddesinde düzenlenmiştir. Anılan maddede; "Adam çalıştıran, çalışanın kendisine verilen işin yapılması sırasında başkalarına verdiği zararı gidermekle yükümlüdür. Adam çalıştıran, çalışanını seçerken, işiyle ilgili talimat verirken, gözetim ve denetimde bulunurken, zararın doğmasını engellemek için gerekli özeni gösterdiğini ispat ederse, sorumlu olmaz." hükmü öngörülmüştür. Bu madde gereğince adam çalıştıranlara genel nitelikte objektif bir özen yükümlülüğü yüklenmiş ve adam çalıştıranın bir özel hukuk ve bağımlılık ilişkisi içerisinde çalışanlarının kendilerine bırakılan işleri gördükleri sırada hukuka aykırı bir fiille üçüncü kişilere vermiş oldukları zarardan sorumluluğu düzenlenmiştir. Buna göre adam çalıştıranın sorumluluğu, kusursuz sorumluluk türlerinden özen sorumluluğudur. Başka bir deyişle adam çalıştıranın sorumluluğunun kaynağı, adam çalıştıranın çalışanlarını seçerken ve onları çalıştırırken çalışanlar üzerindeki denetim ve gözetim ödevini yerine getirmemesine, kanun tarafından kendisine yükletilen bu tür objektif bir ödevi ihlal etmesine dayanmaktadır. Adam çalıştıranın sorumluluğu bir kusur sorumluluğu olmadığı için sorumluluk, kendisinin veya emrinde çalışan yardımcı kişinin kusurlu olup olmamasına bakılmaksızın, kusurdan bağımsız olarak doğmaktadır. Sorumluluğun doğması için objektif özen yükümlülüğünün ihlaliyle meydana gelen zarar arasında, uygun illiyet bağının bulunması yeterlidir. Adam çalıştıran, ancak zararın meydana gelmemesi için somut durumun gerektirdiği her türlü objektif dikkat ve özeni göstermiş olduğunu ispat ederse sorumluluktan kurtulacaktır. Sorumluluk şartları gerçekleştiği takdirde, zarar veren, zarar görenin malvarlığında meydana gelen eksilmeyi gidermek zorundadır. Ancak zararlı sonucun doğmasına zarar veren yanında, zarar görenin kusuru veya bazı durum ve davranışları ya da umulmayan olaylarda katkıda bulunmuşsa, tazminattan belirli bir indirim yapılması hakkaniyete uygun düşmektedir. Zarar görenin müterafik (ortak) kusuru tespit edilirken, aynen zarar verenin kusurunda olduğu gibi objektif kusur kriterlerine başvurulmalıdır. Zarar görenin müterafik (ortak) kusuru illiyet bağını kesecek yoğunlukta ise, zarar veren sorumluluktan kurtulacak ve tazminat ödemeyecektir. Buna karşılık zarar görenin müterafik (ortak) kusuru bu yoğunlukta değilse, ortak sebep olarak tazminattan indirim sebebi teşkil edecektir.

Somut olayda; davacının elinde bulunan Irak Dinarı cinsi parayı ABD Dolarına çevirtmek üzere davalı bankanın şube müdürü olarak görev yapan ... ile görüşerek anlaştığı, bu kapsamda davacının 07.07.2015 tarihinde davalı bankanın şube müdürüne banka şubesindeki odasında çanta içerisinde 248.870.000 Irak Dinarı parayı teslim ettiği, aynı gün bir çay bahçesinde buluştuklarında davalı banka şube müdürünün davacıya verdiği Irak Dinarı karşılığında sembolik olarak 50.000-USD vererek paranın çevrilebilmesi için 1.000.000.000 Irak Dinarı'na tamamlanması gerektiğini söylediği, bunun üzerine davacı tarafından davalıya 13.07.2015 tarihinde buluştukları AVM önünde 3 adet çanta içerisinde toplam 1.050.000.000 Irak Dinarı daha teslim edildiği, bunun karşılığında davalı banka şube müdürü tarafından alınan paranın ve karşılığının yazılı olduğu banka kaşesi ve kendisinin imzasının bulunduğu bir belge verildiği, ancak davalı banka şube müdürü tarafından davacıdan alınan para iade edilmediği gibi taahhüt edilen ABD Doları karşılığının da verilmediği anlaşılmaktadır.

Dava dışı banka şube müdürü hakkında açılan kamu davasında mahkemece yapılan yapılan yargılama sonucunda; sanık ...'nın olay tarihinde katılan ile yaptığı görüşme sonucu kendisine getirilecek olan Irak Dinarını dolara çevirmek hususunda anlaştıkları, katılanın önce 248.870.000 Irak Dinarını sanığın görev yaptığı bankadaki odasında çanta içerisinde sanığa teslim ettiği, sanığın Dolar bulmak bahanesiyle katılanı bir süre oyaladığı, daha sonra Dolara çevirme işlemi yapabilmek için 1 milyar Dinar gerektiğini söyleyerek katılandan 13/07/2015 tarihinde 1.050.000.000 Irak Dinarını teslim aldığı, bunun karşılığında katılana bir alındı belgesi verdiği, sanığın katılana 50.000 Amerikan Doları parayı verip kalan Dinar karşılığı parayı vermediği, bu suretle üzerine atılı hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçunu işlediği gerekçesiyle mahkumiyetine karar verilmiş ve karar kesinleşmiştir.

Mahkemece alınan bilirkişi raporunda; dava dışı şube müdürünün banka şubesinde, bankanın ticaret unvanını kullanarak (kaşesini basarak) davacıdan Irak Dinarı teslim aldığı, bu durumda davalı bankanın sınırlı yetkisine sahip dava dışı ...'nın teslim aldığı Irak Dinarının iade edilmeyen kısmından davalı bankanın temsil edilen tacir ve işletme sahibi olarak doğrudan sorumlu olduğu, aynı zamanda davalı bankanın adam çalıştıranın sorumluluğu kapsamında da zarardan sorumlu olacağı, zarar ile davalı banka şube müdürünün eylemi arasında nedensellik bağının bulunduğu, bu durumda tazminat şartlarının oluştuğu görüşü bildirilmiştir.

Bu tespitler doğrultusunda; davalı bankanın şube müdürü olan dava dışı ...'nın banka şube müdürü sıfatı ile ABD Dolarına çevirebileceğini taahhüt ederek davacıdan Irak Dinarı cinsi para aldığı ve davacıya banka kaşesi ile imzasının bulunduğu belge verdiği, ancak parayı ABD Dolarına çevirmeyip davacıya da iade etmediği, bu eyleminden dolayı hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçundan mahkumiyetine karar verildiği ve bu kararın da kesinleştiği sabit olmasına göre, davalı bankanın istihdam ettiği şube müdürünün bu eylemi sonucu davacının uğradığı zarardan adam çalıştıran sıfatıyla sorumlu tutulması gerekmektedir.

Ne var ki yukarıda açıklanan ilkeler doğrultusunda davacının zararın doğumunda katkısının, dolayısıyla müterafik kusurunun bulunup bulunmadığının da tespiti gerekmektedir. Bu kapsamda somut olayda ceza yargılamasında alınan ifadesinde davacı; davalı banka şube müdürünün kendisine bankanın resmi olarak bu işi yaptığını ancak hesap açmadıklarını ve sadece ... şubesinin

bu işle görevli olduğunu, hesap açılmadığını, sadece elden Dinar alıp Dolara çevirdiklerini söylediğini, Türkiye'deki bütün bankalarda Irak Dinarı hesabı açılmadığını, sadece bankalarda kasalara bu paraların konulabildiğini, bu nedenle bu şekilde bir işe giriştiklerini beyan etmiş olup, davalı bankanın resmi olarak Irak Dinarı kabul etmediğini bildiği sabittir. Davalı bankanın o dönem Irak Dinarı üzerinden işlem yapmadığını bilen davacının, buna rağmen ve mutat uygulama olan hesap açıp banka hesabı üzerinden işlem yapılması gerekliliğini bilmesi gerekirken, bu denli yüksek tutarda bir parayı bankacılık sistemi dışında davalı banka şube müdürüne teslim etmek suretiyle olayda müterafık kusurunun bulunduğunun kabulü gerekmekte olup, davacının somut olayda zararın meydana gelmesinde takdiren %30 oranında kusurlu olduğunun kabulünün somut olayın özelliklerine ve hakkaniyete uygun bulunmuştur.Bu halde; dava konusu 1.050.000.000 Irak Dinarı paranın bankanın sorumlu olduğu %70 kusur oranına karşılık gelen tutar 735.000.000 Irak Dinarı olarak hesaplanmıştır. Bu nedenle mahkemece davanın kısmen kabulü yerine yazılı gerekçeyle reddine karar verilmesi yerinde görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle; davanın kısmen kabulü gerekirken reddine karar verilmesi doğru değil ise de, yapılan hata/eksiklik yeniden yargılama yapılmasını gerektirmediğinden, davacı vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile kararın kaldırılarak "davanın kısmen kabulüne,fazla istemin reddine " karar verilmiştir.

HÜKÜM:Yukarıda açıklanan nedenlerle:

Davacı vekilinin istinaf başvurusunun kabulüne; İstanbul 5. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 23/03/2023 Tarih 2019/489 Esas - 2023/230 Karar sayılı kararın HMK'nın 353(1)b-2 gereği KALDIRILMASINA;

"Davanın kısmen kabulüne, 735.000.000 Irak Dinarının 13.07.2015 tarihinden itibaren 3095 sayılı kanunun 1. maddesi uyarınca işleyecek yasal faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine, fazlaya ilişkin istemin reddine,"

İlk derece yargılamasına ilişkin olarak;

"Davacının adli yardımdan yararlanması nedeniyle harç alınmadığından, alınması gereken 244.183,54-TL karar harcının davalıdan alınarak Hazine'ye gelir kaydına,

Suçüstü ödeneğinden karşılanan 6.000-TL bilirkişi ücreti ve 464-TL posta masrafı olmak üzere toplam 6.464-TL'nin davanın kabul ve red oranı göz önünde bulundurularak 1.939,20-TL'sinin davacıdan, 4.524,80-TL'sinin davalıdan alınarak Hazineye gelir kaydına,

Davacı lehine takdir olunan 506.702,99-TL vekalet ücretinin davalıdan alınarak davacıya verilmesine,

Davalı lehine takdir olunan 232.478,30-TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine,

Adalet Bakanlığı bütçesinden ödenen 1.320-TL arabuluculuk ücretinin 924-TL'sinin davalıdan, 396-TL'sinin davacıdan alınarak Hazine'ye gelir kaydına"

Alınması gereken 732-TL istinaf karar harcından davacı tarafından peşin yatırılan 179,90-TL harcın mahsubu ile kalan 552,10-TL harcın davacıdan alınarak Hazine'ye gelir kaydına,

Davalı tarafından yapılan 91-TL istinaf yargı giderinin davanın reddi oranında hesaplanan 27-TL'sinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine, kalanın davalı üzerinde bırakılmasına,

Gerekçeli kararın bir örneğinin taraf vekillerine tebliğine,

HMK'nın 361/1. maddesi uyarınca kararın tebliğ tarihinden itibaren iki hafta içinde temyiz yoluna başvurulabileceğine, dosya üzerinde yapılan inceleme sonucunda oy birliğiyle karar verildi. 06/07/2026